

د. د. د. د.

١٠٨٤

٦٥٦٢
٢٤

فاسمه رعن

لردهم

فلاسخ

نها

جها

رسالت سلسله خواجها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَنَّا
 وَخَلَقَ الْحَلَبَ مِنْ مَاءٍ حِمْزَنَارَ، وَالصَّلْوَةُ وَالسَّلَامُ
 عَلَى رَسُولِهِ سَيِّدِ الْمُخْتَارِ، وَعَلَى الدِّينِ وَصَحَابَهُ الْأَخْيَارِ
 وَالْكَبَارِ، اَمَّا بَعْدُ سَبَّابَتْ نَسْخَهُ اَنْ تُوَدِّعَ كُحْرَتْ
 سَلَطَانِ دِرِّ وَشِ دِرِّ وَشِ دِرِّ وَشِ دِرِّ وَشِ دِرِّ وَشِ دِرِّ
 بَلْ مَحْبُوبَ قُلُوبِ اِيشَانِ، جَانِي بَيكِ سَلَطَانِ زِرَادِ اِيدَهِ
 تَعَالَى يُرَكَّاهُ وَشَفَقَهُ وَمَرْحَمَهُ وَمَجْمِعَهُ عَلَى الْفَقَاهَهُ وَالرَّعِيَهُ
 وَمَحْلِسِي اِزْمَالِكِ طَرِيقَتْ شَاهِ بازْلَيْدَهِ رَوَازِ حَقِيقَتْ عَاشِقِ

شیخ

عَارِفِ صَادِقِ مَقْتُولِ الْمَهْمَهِ خَواجَهِ بَادِشَاهِ، بَيْتِ
 كَوْمِ اَهْدِرِ مَجْمِعِ رَوْجَانِيَانِ، بَيْحِ اَوْحَفَسْتِ بازْنَدِانِيَانِ
 اِسْتَدِ عَابِسَانِ سَپَلَهِ خَواجَهِانِ قدَسَ اللَّهُ اَرْوَاهُ اَنْحَصَمْ

آمِنَ اَذَا

میکردند هزار آن ضعیف کم صناعت پایان پلده این طبق
 بطرق اختصار کرده شود تا پیکن خاطر شریف ایشان شود.
 انسان الله تعالیٰ بیان سلسله خواجها قدس الله
 برایت آن از کی است و نهایت او تماج است قال
 اَذَوْدِيَّاَرَهَبِ مِنْ خَلْقَتِ الْخَلْقَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى كَنْتُ
 كَنْتَ أَخْفِيَّاً فَأَجَبَتْ أَنْ أَعْرَفَ خَلْقَتِ الْخَلْقَ لِأَعْرَفَ
 بَدَانِ اَيْ طَالِبِ صَادِقِيَّهِانِ وَتَعَالَى درِیاَیِ بُودَنِهَا
 بُوشیده و نهاین در ان عالم خواست که خود را ظاهر باز و
 او لا ام کرده که شو **کقوله لغتالی** اَنْمَا اَمَرَادِ شَيْنَاءَ اَنْ
 يَقُولُ لَهُ كَرْفِنِكُونَ بَعْتَ اَنْ كَانِ حَسْنِ بُودَ بُودَ اِرجَانِ
 الَّآنَ اَنْ عَفْتَ عَلَى مَا كَانَ فِيلِيْمَ بَعْدَ اِنْشَدَنِ خَوَاست
 که اَنْ درِیاَیِ حَيْقَتْ بَيِّنَاتِ رَابِيَّهِنِ وَنِيَارِوَانِ
 طَاهِرِ سَازِ ذِكَارِبِهِ اَوْمَهِ اَوْرِچَلِ صَبَاحِ بَيِّدِ قَدْرَتِ خَوَدِ

راست ساخت و آزادم نام نهاد. **بیت**
صدا و از ل که دانم را لم نهاد. صدی کرفت او شی
نام نهاد **قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَرَثَ طِينَةً أَدَمَ**
سَيِّدِيَّ أَرْبَعَنَصَارَحَّا مِيتَ فَاكِيلَ كَرَدَ وَرِجلَ بَامِدَادَ
بعد ازان جان را در وارام داد. بعد ازان رختان
در رای حقیقت بی نهایت به اینجا همچو خان که بو در زمین دلت
صارگی **حَضَرَتْ آَوَمْ عَلَيْهِ السَّلَامُ** **بیت**
سَرِّ رُوحِ عَالَمِ اَمْرَتْ لِسَنْ. بس اغفیه من روی نفس
روان ساخت بحاب دنیا این در رای حقیقت بی نهایت
را در دنیا بهر جا در شاه جو بیان روان و ظاهر ساخت **بیت**
جو آدم را فرستاد بمیرون. حال خویش در صحرا اتفاق ادلم
یدان ای طاب که مرآ او ازین **شَلِهِ جَوَاهِرَ دَلِهَایِ فَرَزَندَانِ**
آَوَمْ اَسْتَ صَلَواتَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَمَرَادِ اَذِنِ شَاهِ جَوَاهِرَ دَلِهَایِ

انسانی ما تعدم است صلوات الله عليهم جميعین این در رای حقیقت بی نهایت در شاه جو بیان و جو بیانی آمد باز مارن
حضرت محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم تاکه باز نمکه چنان
جمع شوند جون که زمین دل مبارک محمد رسول الله صلی الله علیه وسلم از همه وسیع و کشاده بر بود میرب حقیقت که
حقیقیت و تعالی است بهمراه این در رای حقیقت بی نهایت
را بر زمین دل مبارک او رخت و روان ساخت بدائله
از حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم زمین دل همچو
کیم ازین انسار ما تعدم را جو صلته انگله این در رای حقیقت
بی نهایت را کنایا بد بیودت کهار و صل را موسی عمران
تاریخی خواست در آشواق جانی. جوابش لئن رآنی شده همای
کهار از ما محو جون در میانی. حرکه این سعادت بی همای
در مقام فنا اتم حاصل میشو و گفته اند این سعادت بی همای

نحوه اوست صلی الله علیہ وسلم بیت
بی فنا مطلق وجذب قوی کی حرم وصل را خدم شوی
و امتان او را بقدر متابعت او صلی الله علیہ وسلم از من
مرتبه عالی پذیب است بیت بعد رائمه حسن تو می غاید رودی
درینگ کامینه مانه غنه در زنگست بدان ای طالب صنادق
که آنکه هو سیحانه و تعالی از بارگاه کبرما بین دریایی
بی نهاد راز منع ل مبارک پار غار جود حضرت ابو بکر
ریخت رضی الله عنہ و روان ساخت جونکه دل مبارک اوساوی
و مقابل دل مبارک او بود **کافل النبی علیه السلام**
ما صب الله في صدری الا وصیته في صدر ابو بکر
آنکه حق از بارگاه کبرما ریخت در صدر شرف مصطفی
آن تکه در سننه صد تیوریت لاجرم ما بود از و تحقیق ریخت
چونکه بعد از حضرت آدم علیه السلام میراب جمعی او بود

اما اصل و حقیقت این دریایی بی نهاد است ایست که از
حضرت ابا بکر صدیق بانی ارشیده است تمام قیام فیا
جاری و روان خواهد بود جونکه اصل و حقیقت دریایی
بی نهاد است این بود که از حضرت ابو بکر صدیق رضی الله
عنہ بانی ارشیده بود جماعت از خواجه حکان قدس الله
ارواحهم کمال علومی و سیمومی و اشتند این طرق
اختیار کردند از کمال و سعی که زین دل مبارک ایشان
را بود حرج اکه طرق دیگران هر یک شاه جوی و جوی ا
ازین دریایی حقیقت بی نهاد است جونکه اصل و مجمع تکه
شاه جویها باز تکه بانی اجمع خواهند شد ازین حجت
این طرق را اختیار کردند و ازین حجت این را سلسه
خواجه حکان میکویند جونکه اخضرت صلی الله علیہ وسلم
جامع عام این دریایی حقیقت بی نهاد است که از جای

شایه جو یہا می ابیا و اولیا ماتقدم آمده است نسبت
شرف او را صلی اللہ علیہ وسلم نسخہ حامیہ است کفہ اند
مر طرق ابیا و اولیا را چون کہ زمین دل مبارک آنحضرت
را صلی اللہ علیہ وسلم مناسبت تمام بود بآن دریای حقیقت حرم
اور نسبت یعنی نید جو کہ جماعت خواجہ کان را قدس اللہ
ارواحهم مناسبت تمام باں سلسلہ شرف ہست ازین
نسبت حضرت خواجہ کان ترمذی کو نہ دلت
سلسلہ خواجہ حلوقہ دام ملا مر کہ در جلقہ نیت غافل از نیت
و پیر مسیحی است بسلسلہ اللہ ہب ازین جمیت تفاوت است
و تشرف حرام کہ تفاوت است دریای پیشہ از شاه جو یہا بود
باں دریای حقیقت یعنی نہایت الحضرت صلی اللہ علیہ وسلم
زمین دل مبارک حضرت ابو بکر صدیق رضی اللہ عنہ ریختند و
روان ساختند بعد راست پیدا کیا ایشان و ایشان نیز ریختند

وروان ساختند ازین دریای حقیقت یعنی نہایت آنحضرت
بر زمین دل حضرت قاسم ابن محمد ابن ابی بکر صدیق رضی اللہ
بعد راست پیدا کیا ایشان واشان نیز ریختند و روan ساختند
ازین دریای حقیقت بر دل مبارک حضرت امام حضرت
صادق رضی اللہ عنہ بعد راست پیدا کیا ایشان واشان
نیز ریختند و روan ساختند ازین دریای حقیقت یعنی نہایت
بر زمین دل مبارک سلطان العارفین ابو یزید سیوطی مقدم
پیر بعد راست پیدا کیا ایشان واشان نیز ریختند و روan
ساختند ازین دریای حقیقت یعنی نہایت بر زمین دل مبارک
شیخ ابوالحسن الخڑقا نے قدس سرہ بعد راست پیدا
ایشان واشان نیز ریختند و روan ساختند ازین دریا
حقیقت یعنی نہایت بر زمین دل مبارک شیخ ابوالعلاء
کر کا فی طوسی قدس سرہ بعد راست پیدا کیا ایشان واشان

سره

دل مبارک حضرت عزیزان خواجہ علی رامیشی قدس سرہ
بعد راستعدا دایشان واشان نیز ریختند و روان خسته
ازین دریای حقیقت بی نهایت بر زمین دل مبارک محمد مایا
سماسی قدس پرسته نقدر استعدا دایشان واشان نیز
ریختند و روان ساختند بر زمین ل مبارک حضرت سید
امیر کلان بعد راستعدا دایشان واشان نیز ریختند و رون
ساختند بر زمین ل مبارک حضرت خواجہ بزرگ خواجہ
خواجہ بهادر الحق والدین المعروف نسبتند قدس سرہ
اما بدالن ای طالب صادق پونکه استعدا حضرت
خواجہ بزرگ وزمین ل مبارک ایشان در کمال وسعت
وکش و کی بودمان مقدار قاعده نشده اند غایبا حقیقت
و تعالی از کمال غایت که داشت باشان روحانیت
حضرت خواجہ جهان خواجہ عبد الخالق غجد و افی را قدس

نیز ریختند و روان ساختند بر زمین دل مبارک شیخ ابو
فارطی علی فردی طوسی قدس پرسته بقدر استعدا دایشان واشان
نیز ریختند و روان ساختند ازین دریای حقیقت بی نهایت
بر زمین دل مبارک ابو بیف بن یعقوب محمد آنی قدس سرہ
بعد راستعدا دایشان واشان نیز ریختند و روان ساختند
ازین دریای حقیقت بی نهایت بر زمین ل مبارک خواجہ
الخالق غجد و افی بقدر استعدا دایشان واشان نیز ریختند
وروان ساختند ازین دریای بی نهایت بر زمین ل مبارک
حضرت خواجہ عارف ریوکری قدس پرسته بقدر استعدا
ایشان واشان نیز ریختند و روان ساختند ازین دریای
حقیقت بی نهایت بر زمین ل مبارک حضرت خواجہ جمود
آخر فتوی قدس سرہ بقدر استعدا دایشان واشان نیز
ریختند و روان ساختند ازین دریای حقیقت بی نهایت بر زمین

مدوكار حال اشیان کر داینده ایشان نیز از محل شفعت هر بی
که ازین در رای حقیقت بی نهایت شاه جو یا وجوی زمین دل
مریدان خود در حین حیات ریخته روان ساخته بوده اند
همه را در زمین دل مبارک ایشان روان ساخته جو کنه
پاز آخوند مجموع همه زمین دل مبارک ایشان بود قدس پیره
بمحابکه حضرت سلطان الائیسا صلی الله علیه وسلم روان
ساخته بودند وزمین دل مبارک پار غار حقيقة حضرت ابو بکر
صیاد رضی الله عنہ نوبت آخوند در قبة الاصلام سخارا زمین
دل مبارک حضرت خواجه بزرگ خواجه بهاء الحق والدین نقشبند
قدس سرمه روان ساخته است سحر قند صیقل روی زمین است
سخاراقیه الاصلام دن است خانکه مولانا محمد الدین عبد الرحمن
الحاجی قدس پیره العیزیزی فرماید **بیت**
سکنه که در شرب و بیٹھی زدند نوبت لهر به بجناه از دند

از خط آن پکنه شده مند **جزول بی تصش شه نقشبند**
بعد ازان ایشان نیز رخیقد و روان ساخته ازین در رای
حقیقت بی نهایت بزمین دل مبارک حضرت خواجه علاء اللہ
عطا ز قدس پیره بعد راستعدا و ایشان و ایشان نیز
رخیقد و روان ساخته ازین در رای حقیقت بی نهایت بر
زمین دل مبارک حضرت مولانا یعقوب پیر حجی قدس پیره
بعد راستعدا و ایشان و ایشان بعد ازان رخیقد و روان
ساخته ازین در رای حقیقت بی نهایت بزمین دل مبارک
حضرت خواجه اجرار عبید اللہ قدس سرہ رخیقد جنگنه نیز
مولانا محمد الدین عبد الرحمن الحاجی میرماید **بیت**
ز و بجهان نوت شاهنشی کوکم فقر عبید اللہ
انکه ز هر یست فقر الکست خواجه اجرار عبید اللہ
ای طالب صادق بدان چونکه زمین دل مبارک حضرت

خواجہ احمد راغبیت و پیر عواده بو و ماین مقدار
قیامت نکردند غالباً میگفتند از این رو حایات حضرت
ابو بکر قفت لشاشی و بسیار از اجداد ما بعده رسیده با که
در رای ای حقیقت بی نهایت را در آن زمان تماش نمیزدند
دل مبارک حضرت ایشان ریختند و جاری کرد و ایند هه
بو و ند غالباً و ایشان نیز ریختند و روان ساختند از
در رای ای حقیقت بی نهایت بر من بن دل مبارک حضرت
شیخنا و مولانا و مخدومنا محمد المنشئ بالفارسی قدس سر
الغرض بدان ای طالب صادق که پر گیک این حجت
صاحب کالان که نام برده شده در رای ایند بی نهایت
که هیچکس از طلاق دیگر از اولیا که غیر این طریقیه
پر گی شاخ ایند ازین در میانه به حایات برده اند چون که
مجموع و اصل آن در رای ای حقیقت این طریقیت باز نمیزد

جمع خواهند شد بحکم این حدیث **قالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ الْمَسْكُنُ**
کل شیء برجع ای اصله بجانب صحرا محسوس که از اینجا آمد
بودند و نزد هر محسوسی که ازین در رای ای حقیقت بی نهایت
که حاصل شده است و سر که حاصل کرده است صمه اینجا
خواهد بود و بجانب عرض خواهند کرد و بین
در رای ای حقیقتی روز قیامت و ایش ذروخ فزو خواهد
نشست و کاه کاران امت حضرت محمد رسول الله
صلی الله علیه و سلم بین در رای خواهند بود و ایک
خواهد ساخت انسان ای ای حدیث **لست**
کنه کارم تو و ای ای نهانی بخشش بخشش اینها که و ای
کنه بند عقیم و عذاب دوستیم ولی رحمت فضلش امسد ما و ارم
وقتی که و ای که طهارت ظاهر و باطن جز بین در رای حائل
نمی شود بحکم این حدیث که **قالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ طَلَبَ**

شَيْأً وَجَدَ وَجَدَ وَاسْتَهَمَ حِيدُونَى مَا حُوَدَرَ
بِلَيْنَ دَرَبَارَ پَانِي بَيْتٌ مِنْ طَلْبٍ كَرِدَمَ وَصَالِشَ رَوْزَه
يَا فَتَمَ أَسِكَ بِحَكْمَ مِنْ طَلْبٍ . اَكْرَازَ حَمَلَ صَعْفَ اَسْعَدَادَهْ وَ
قَدْرَتَ آنَ نَذَارَى كَهْ حُودَرَ آبَيْنَ دَرَبَارَ پَانِي بَاهِدَ كَهْ حِيدَ
وَاسْتَهَمَ حِيدُونَى حِكْمَمَ آيَنَ حَدِيثَ قَالَ النَّبِيُّ عَلَيْهِ الْأَكْمَامُ
اَصْحَبُوا مَعَ اللَّهِ قَارِئُ طَقِيقَهْ اَمَّعَ مَنْ صَحِبَ مَعَ اللَّهِ وَسِكَ
اَزَينَ شَاهَ جَوَى اَزَنَ دَرَبَارَ پَانِي نَآَنَ شَاهَ جَوَى شَرَابَانَ
دَرَبَارَ پَانِهَ بِدَائِكَهْ هَرَادَ اَزَشَاهَ جَوَى عَاشَقَانَ وَعَارَفَانَ
اَنَّ كَهْ رَوَانَهْ يَكَانَهْ دَرَبَارَی عَشَقَهْ بَيْتٌ مَا اَبَرَ رَوَانَهْ وَ
تُو دَرَبَارَی حَيَاتَهْ جَوَانَهْ تُو يَمَمَهْ اَرْنَهْ رَوَدَرَهْ تُو دَارَهْ
صَحِيتَ پَرَهْ بَزَهْ عَلَيْتَهْ سَرَكَهْ بَاهَا وَكَشَتَ دَرَعَلَسَتَهْ
اَيَنَ عَلَى مَحْجُورَ اَزَنَهَا شَهَتَهْ رَهْبَرَشَ سَوَى وَصَلَحَانَهَا شَهَتَهْ
بِدَانَ اَيَ طَالَبَ صَادَقَهْ كَهْ عَرَضَ خَسَبَاهَهْ وَعَالَيَ اَزَ

آفرینیش آدم علیه الصدّوہ والسلام عشق و محبت خود شد
بود **دست** غرض از رعشق تو ام حاشیه فرد و
ورنه زیر قلک اسباب تعمیم **دست** میکشد محبت
محبون را محبوب **دست** کین کششیست ما که این تابه می
بخود کان **دست** بیک قبول ماست آن کان سوی هات میکشد
هر او ازین جذبه میمن ملع کشش است خانم که کعنه
جذبه من جذبات **دست** لایحه تو ازی عمل الشفیلین **دست**
جذبه ده ماکر زمان طیران کنم در هوای لامحان حولان کنم
و در حایی دیگر میکوید **دست** یه جذبه زحق امدو دل رودغا
محبون جه کند کین کشش از جایت لیلی است **دست** دیگر انکه
نهایت سلوک سالکان طبق دیگرنا اینجا پیش نیست
هر چه این بدایت طبق میدان حضرت خواجه ایان است
قدس الله ارواح چشم جرا که سلوک ایشان بخدمت است

کفته اند یعنی راه بحی پیمانه عالی بعد و انعماں
 خلایق است اما بهترین راه هم اطیع صحبت و خذیله است
 و بهترین صحبت و خذیله است و بهترین صحبت صحبت
 کسی است که پیشوک او خذیله واقع شده باشد
 بر آنکه عبارت از خذله آتشیست که میر پدیده جام مجلس
 و می سوزد خشک و تر رایگان و متأثر حمی پا زده بهم را
 و محینین کسی که می تواد که رساند بسالک طریق فرستد
 آن معنی را که دیگران در نهایت میر پاند صحبت
 محینین کس که بهتر است بیت صحبت هر زهر علست
 راه بیرون سوی اول جانانست غایبی شر سالخان طریق
 این یعنی راجح و نمی تواند رکاه داشت از صرف
 استعداد او که هست ایشان را باید که چنین از دست می
 داشد بعد از ملازمت بسیار امید است که این معنی مملکه

مجد و بان سالک عبارت از ایشان است و خذیله مقدم
 است و این سلوک ایشان از نیحنت است که کوهه ابد ایت
 ایشان نهایت دیگران است

بیت
 نقشندیه عجیب قافله سالارانند که برند از زره پنهان هر چشم قافله را
 از دل سالک ره جاذبه صحبتیان می برد و سوسه خلوت فکر خلیل را
 به شیران جهان نسبه ای سلسه اند رویه حیله جه سان بکسلد این
 سلسه را اشت که کفته اند هر که بکسرین از خادمان
 مجد و بان این سلسه بیوند و هر آنچه بمعضود رسید بدان ای
 طالب صادق که کسی خواهد کرد زمین او منابع آن
 شود که این در ریاضی حقیقت بی نهایت بمحابکه است و
 چاری کرد اندزی انکه طرائق از طرائق این طایفه علمه با
 با جازت کامل مخلع عمل کند و زمین ل خود را مناسب ترازو
 سازد همکن نیست ارجمند ال طرق آلل الله تعالیٰ بعد دانفاس
 الخلاهیق

نفس سالک شود و از دست مذہب حضرت محمد و می
 میغایید که بکبار ایشان میخواستند که با این فقر معامله کنند
 بخلوئی و را اورده بودند و الملاقات با این فقر میکردند که از
 میران ایشان و را امدبا و کفشه که بسایید که به نیت او همان
 را اورده است میخواهیم و درج کنیم و المحتسبان که در ذهن
 جون قلم انجام سید و سرگفتست ^{رسانید} رسانید خود
 زیر کان را این سل است ^{مانک} و کردم اگر در ده کس ^{این}
 این سخن فاصله ای وار و عجیب ^{هر که خواند پیشتر ناید} پیشیب
 زین عروس خانکنی و رعوف ناز ^{جنبد ریح ضفند رو و باز}
 کر سخن کشتن باع این رخمن ^{جون} کل صدر ریح ضفند رو و زخمن
 این سخن شیرست در استان خان ^{کشند} خوش بخی کرد در وان
 مستمع جون شنه و جونینده شد ^{و اغط ارم ده بود کوینده شد}
 بد ان ای طالب صادق که این طایفه علیه جند قسم است اول

مجذوبان ابرهند از ایشان سیچ کس را فاید نیست
 اما در حقد ذات غرزان اند و شرف نسبت بعوام
 خلو قسم دوم ساکنان مجذوب اند هر چه ساکنان
 مجذوب آنها که طریقی از طرق این طایفه از کامل مکمل کرفته
 با جازات واردات او مدت سی سال و جبل سال
 بطرق دوام بکلم این حدث ^{قالا لتبی علیه السلام}
 خی الاعمال آدو مکه اسلوک کروه بزمایت پیره الله
 که مقام جذبه است رسیده باشد جناحکه حضرت
 سلطان العارفین ابو زید بطاطی قدس پسره کفته
 اند سی سال بذکر او مشغول بودم و ازو غایب جون
 منزل فر کر پایان رسیده به راویدم این اشارت بمقام
 جذبه و مشا پده است ^{قالا لتبی علیه السلام} عن اسد
 تعالی من ذکر فی لم یشید و من شهد فی لم بذکر از ساکنان

بسیار باشند که در راه مانند و بمعالم جذبه ترسند
از دوری اکثر سکان طرق در راه مانده اند از نزار
بکنی و از پرش اند کی مقصود نزدیکه اند **قسم سوم**
مجد و بان سالک اند اینها امانتند که در فہریت زدن
خود را با بخوبی میرسانند از حمال علویت و سیمویی
که وارند سچ نفس را بی سیدن با بخوبی از داد
ترانک پندیس در دو عالم که برناشد ز جانت بی خدا دم
اگر تو پاس داری پاس انفاس سلطانی رسانند ازین پاس
اینها اند که سا سباني نفس خود سلطانی دنیا و آخرت
رسیدندند انکه درین دو قسم کاملاً فی باشند
و کاملاً مکمل نزیمی باشند کامل اند که بهنایت سلوك
که فنا، فناست رسیده باشد و فنا، اعم که مقام تکمیل و
ارشاد است رسیده باشد آن عطای وجودی حقیقی است

وجود موهوی حقیقی اند که عوصن وجود او از
میخواه وجودی باو ارزانی داشته باشند و تنفیذه
تصفات بروی کشاده اور باز با عالم فرستاده
باشند از تجھت تربیت و تکمیل و ناقصان که هر چه
میکردند باشد با آن وجود میکرده باشد بکلم این حد
بی سمع و بی سیطره و بی سیطش اشارت باشد تجھت
به نسبت حضرت صلی الله علیه وسلم واقع شده
ما مریت اذریت و لکن اللہ رئیت پشت
ماریت اذریت بی ویت بجهنون قال الله ارحمت من
ما کان الله ثلقه کان الله خلقه **پشت**
کان الله بود اذ رحمضا تا که کان الله آخذ بذرا
اینست معالم تکمیل و ارشاد هر که با عالم رسیده
او مجاز است من الله عالی از برای تربیت و تکمیل ناقصان

و مقام شود و حدت در کثرت و فرق بعد المجمع
بزبان این طایفه علیه که رفتہ است باین مقام عالیت
عنت الرساله سلسۃ اللہ ب

بدان ای طاب صادق جون کیسان پسله خواجہ
داشتی و اسامی اکابر این طبق رامعلوم کردی
قدس اسد ارواحهم و کثر اللہ ابا عهم الکنون طبق روز
رونم کان این طائفه علیه رایدان جنائکه لعنه امد بست
از کتاب نامه تیفام نگشاید ترا تا کان را از زبان عارقی باید
بی مردم تو در خوابات هر چند که سکندر زمانی
طایفه این طایفه است که پا لک مادگ ک سحر کان از
خواب برخیز و طمارت سازد و در کعت غاز و کفران دواده

کذار و وہ وقت که طمارت سازد این دور کوت
غماز را لازم سخن و بالته بکذار و پرسیده نهند و ایمان خود
تازه کذ و سه بار بکوید خداوند اتویه و باز کشتم از این
رضای تو در ان نیست و مر ابراه راست در ارو در گناه
عصمت خود خاوه وار و شیطان وار مصالحان پد
خاوه و پر جا که عاشقی و عارفی است این عاصی جافی را
خطی کامل و نصیحت مل ارزانی کرامت فرمای و کلمه
شهاوت بکوید و صد بار و نویست غفار کند پیش از پیش کان
دو و از وہ رکعت غاز تتجدد کذار و اکرسوره نیس را در هر
رکعت جند آیت بخواهد و دین دوازده رکعت تمام سازد
بهر و اکنواز در هر رکعت فاعله بکبار و سوره اخلاصی
پس پار ایستاده کذار و دور کعت غاز و کفران دواده
رکعت نشسته کذار و این دور کعت کذار و هست

میکوید من شنیدم از پیغمبر صلی الله علیه وسلم گفت
دوعت هر که نماز اشراق کند از دار دار زوی ثواب خان باشد
که صد بشه از فرزندان اصحاب عیل پیغمبر علیه السلام
که دست کافران کرفتار شده باشند خوده کار
نمایم فرموده از برای رضای حق پیجانه و تعالی آزاد گرده
باشد و امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب رضی الله
عنه روایت میکند از رسول صلی الله علیه وسلم گفت
ثواب یک حج تامه تامه یا فتحه باشد هر که این دو
رکعت نماز اشراق کند از دار دار زوی از نماز اشراق دوعت
نماز ای پیغامبر کند از دو رکعت اول فاتحه کپیار و سوره قل
یا ویها الکافرون کپیار و در رکعت دوم فاتحه و سوره
اخلاص کپیار بخواهد و این غار ای پیغامبر را حضرت
ابراهیم خلیل صلووات الرحمن علیه وسلم گفت

و آن دوازده رکعت نجوع پیغمبر رکعت نماز می شود
سرکه این نماز تجد را که از دار دل سخت سیاه او نرم و
روشن کرد و حق پیجانه و تعالی انگیز پس رامعاصم
محمود کرامت کند یعنی معاصم شعاعت یعنی روز قیامت
بدرومادر خود و مصباحان و سرکر که خواهش شعاعت کند
کافلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّرَ يَهُ
نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَالِمًا مَحْمُودًا
نَاصِحٌ صادقٌ سیدار باشد و مشغولی کند و نماز باشد
کند از نماز بامداد ما افتاب برآمدن نشیند بعد از
برآمدن افتاب دو رکعت نماز اشراق کند از دو رکعت
فاتحه کپیار و قل هو امداد بخبار و در رکوع بخبار پیجان
العظیم کوید و در سجود بخبار پیجان بی الاعلی کوید و شهید
و صلوات وسلام دهد امیر المؤمنین عمر رضی الله

د په و بعضی دواروه رکعت میکند از نمود کش و رین سلسه
خواجکان نماز جا شت را دواروه رکعت میکند از نمود نخست
است خواه چهار چهار کنداره و خواه هشت هشت کنداره
و دواروه کنداره از روی ثواب چنان پاشده که میان
اسمان وزمین کاو اکی را پرازمال کرده در راه رضای
حقیقیت و تعالیٰ بصدقی کرده باشد و در خرد مکر
آمده است خیر فی الدنیا و ما فیها و در نماز جا شت نعصی
که چهار رکعت کنداره اندید و عقدہ پیک سلام در
اول فاتحه مکار و سوره والسمی و صبحها و در رکعت دوم
وسوره واللیل اذ آیت شه مکار و عقدہ کندالیت تابعیده
و رسوله خواند و بر خرد و در رکعت سیوم فاتحه و سوره
والصلوة واللیل اذ آیت شه مکار و در رکعت چهارم فاتحه و سوره
المشرح مکار بخواند بعد از عقدہ دوم سلام دهد

کنداره است از برای طلب خیر دران وقت که
نمود لعین در ایش اند احت این دور رکعت نماز را
امراهم علیه الصلوة والسلام کنداره ایش کلستان
شد پسر کت این دور رکعت نماز از بجهت ایش تحریر
میکویند هر که این دور رکعت نماز را کند اینجا نمک ایش
برابر ایش کلستان شد حقیقت و تعالیٰ آنکس را
بهرشت روزی کند هر چند که پسر تحریر ایش دوزخ بوده باشد
از ایش دوزخ نجات یابد بعد ازان اگر تو اند
ما جا شت نشیند و مشغولی کند و اگر نتو اند از برای مصلحتها
ونیا وی که داشته باشد برو و بکند در وقتی که افای
جا شت شود نماز جا شت کنداره و نماز صبحی هر میکویند
خواه چهار کنداره و خواه هشت رکعت کنداره در هر
چهار رکعت یک سلام دهد و دو عقدہ کند و عقدہ آیه سلام

و بعد ازان كه آنچه زوال بافت نماز زوال میکند
چهار رکعت میکند اردو وقت و بعد سلام ۱۳۹۰
فاته کیا ر و سوره اخلاص پسیه بار سه مانجور برگت این نماز
حقیقتیه و تعالی ایمان او را از عارت شیطان کناده
دارد و ایمان و هر کزر زوال تباشد درین بایمان پاشه
و بایمان از دنایرون رو در و بعد ازان نماز پیشمن
کند از درون نماز دیگر از در وقت کند از در بعد ازان نماز دیگر
بایمان خود را تازه کند و کلمه شهادت کوید و بعد ازان
مضا و بایار استغفار کند بعد از استغفار این کلمه را سه بار
کوید **کلمه استغفار ایشت** استغفار اللهم من کل
ذنب اذنبته عدداً او خطساً سی او علا نیست
صیغه اول کثیره و آنوب الیه من الذنب الذي عمله و من
الذنب الذي علماً اینک انت علام الغیوب ستار العیوب

غفار الذنب لاحک ولا فحة الا بالله العلیم
بعد ازان این دعا بخواند اللهم صل
علی محبّد و علی الرّحمن الرّحیم و بارک و سلام علیهم اللهم
يا واجب الوجود و بنا واهب الحق و الوجود افضل علينا
انوار جهنمک ويس لنا الوصول الى معرفتك سخانک
لا علم لنا الاما علتنا ولا معرفت الاما لجهنمتنا انك
کیا آمنت العلیم الحکم اللهم انا سالک من العصمه دوا
لکم و من النعمه تمامها و من الرحمه شمولها و من العیش اعد ایام شع
و من العیم اسعد و من الوقت اطیبه و من الرزق و سعده
و من الفضل العزیزه و من الافعام کمعه و من الاخسان کتمه
الله کم کلنا ياجبار ولا تکر علینا اللهم خیم بالسعادة
اجاتا و حقیقی بالزيادة امامتنا و اقرز بالعافية عن دفعنا
و اصلنا صبت بسحال عقول عکز نوبنا و علینا باضلا
وضیب بحال عقول رفع

TASNİF NO.

YENİ KAYIT NO.

1084 M.

ESKİ KAYIT NO.

KİSM: 1. QARULLAH

AL 34.

MİLLET GENEL KUTUPHANE'SI

عَيُونِنَا الْجَعْلُ النَّقْوَى زَادَنَا وَفِي حِينِكَ اجْتَهَادَنَا فَانَّ
عَلَيْكَ تَوْكِيدَنَا وَاعْتِدَنَا شَبَسَنَا عَلَى هَذِهِ الْإِسْتِقَامَةِ
وَأَغْزَنَنَا مِنْ وِجَابِ النَّدَمَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خَفِيفٌ عَنَّا
شَفَلٌ لِأَوْزَارِ وَأَرْزُقَنَا مِعِيشَةً الْأَبْرَارِ وَالْكَفَنَاقِ
عَنَّا شَرُّ الْأَشْرَكِ رَاعِيَقَابِ الْأَبَاءِ عَنَّا وَمَهِمَاتِنَا
وَمَشَاتِيَخَنَا وَاسْتِيَادِيَنَا وَعَشَاتِيَنَا وَأَفَارِيَنَا وَأَرْيَابِ
حُقُوقِ عَلَيْنَا مِنَ الدِّينِ وَالْمَظَالِمِ وَالنَّارِ بِرَحْمَتِكَ
يَا عَزِيزَنَا يَا جَبَارَنَا يَا كَرِيمَنَا يَا سَيِّدَنَا يَا حَلِيمَنَا يَا وَهَابَنَا
وَصَلَى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنَا وَالْجَمِيعِينَ

نَفَارِكَ بَغْلَ وَلِكَ نَفَارِكَ

يَوْمِكَ فَالْيَوْمَكَ نَفَارِكَ

مَكَكَ نَفَارِكَ نَفَارِكَ نَفَارِكَ

